Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dabit. Q̃ ergo ille q̃ paruũ meri
tũ habet cũ p̃miũ accepit. sanus ha
bebit q̃ uis ĩ tantũ habebit q̃n
tũ ille q̃ magnũ meritũ habebit.
Solus iste excludit ap̃cipiendo
p̃mio. q̃ nichil h̃t demeritio. Omnis
q̃ q̃ idno moriunt̃ beatis. q̃ p̃ me
ritũ uirtutis p̃ueniũt ad p̃miũ

Mbeatitudinis. De exitu
uita q̃ri potest. animarũ
si tamẽ oia q̃ri debent q̃ q̃ri pos
sunt. Q̃rit hoies de exitu animarũ
a corpib̃ q̃ ut exeant. ꝗ exeun
tes p̃gant. Cũ p̃ueneriunt q̃ p̃gãt
qd inueniant. q̃d p̃cipiant aut
sustineant. S; hec oia magis a
menda s̃ q̃ grenda. Ido q̃ppe
abscondita s̃ ne q̃rant̃ aut inue
niant̃. S; ameant̃. Q̃s enim secu
rus ee potest incertũ p̃gens.
hoc aut solũ incertũ ee ñ debet.
q̃ bona uita seq̃ ñ potest mala mors.
Mala enim mors ñ est nisi ea sola q̃
mala secum t̃. Q̃ q̃ bene mori uult
bene uiuat. qm̃ ea q̃ p̃ morte ue
niunt. qt̃ ea disponunt̃. ꝗ secdm
ea retribuunt̃. q̃ an̄ morte iuta
p̃cedunt̃. Usq; ad morte meritũ
est. p̃ morte ũ p̃miũ. Mors me
dia est iq̃ dies dni incip̃. dies ho
minis finem accip̃. In die suo ho
s relinq̃t̃. ut q̃ uult operet̃. In die
ũ dni ia ĩ potestate sua ñ est ho s;
illi potestate ad q̃ uenit remu
neret̃. Ppter ea ad hoies p̃net
ut id solũ q̃ s cõmissũ est bene
disponere studeat. illud ũ q̃ n̄
ꝗ missũ s; p̃missũ s est illi arbitro
a q̃ illud impleri oportet re

linq̃t̃. Multi q̃rũt de exitu animarũ
q̃m a corpib̃ eq̃diant̃ aiem sive sci
licet hominis ut eternalit̃ ꝗ localit̃
foras egrediant̃ ut exit̃ ee incipiat̃.
quasi exclusae. sive hoc solũ eis egre
dis sit q̃ se a unificatione corporis sub
trahant ꝗ si ad se colligentes augeta
tione corporis cessant ut ĩ semetip
sis subsistant. Verbi grã. Q̃ndo flat
iste corporeus spiritus eq̃dem a corpe.
ꝗ incip̃ eternalit̃ atq; localit̃ exit̃
corpus ee q̃ p̃ius eternalit̃ atq; localit̃
ĩtra corpus ꝗ ne bat̃. Q̃ndo ũ cor
tex arescit incip̃ in arbore. exit hu
mor ab illo. ꝗ trahit̃ ad interiora.
neq; foras eq̃dem ut exit̃ sit. s; intus
remanet ineo q̃ int̃ est sive in lig
no sive in medulla ut in cortice ip
so ĩ sit. tam oino exit a cortice ut
ĩ cortice n̄ sit. neq; exit q̃ si ad in
teriora effusus. s; exit q̃ si ad inte
riora collect̃. Et si forte humor
rursũ ab interiore suo p̃deat ut se
iterum effundat in cortice. rursũ re
uiuescit cortex ille. quo humor
ĩ ipso est uita est. Sic q̃rit de aia q̃ndo
exit a corpe. ut ũ hoc solũ illi exi
re sit. q̃ se retrahat ad se a unifica
tione corporis. ꝗ in hoc ipso ia ĩ corpe
n̄ est q̃ corpus unificare cessat. In
hoc enim uidet̃ q̃ ia q̃dã n̄ exit oe
corpus est q̃ in semetipsa sola subsistens
ad corpis unificatione effusa n̄
est. Q̃ndo ũ i corpe n̄ est. n̄ est in loco.
q̃ loc̃ n̄ est n̄ in corpe. Quando aut
exit̃ corpus est. ꝗ exit̃ locũ est. int̃ ipsa
ꝗ corpus n̄ ido est loc̃. ꝗ eq̃lit̃ distat
ab omni corpe. q̃ inter ipsa ꝗ oe
corpus nullus est loc̃. Si ũ in ipsa